

penne *f.*, bois de construction *f.*; 14. (нарѣзаны на джски), la menuise et -nuisaille; 15. (несгодны за работа), le mort-bois; 16. (за скела), le boulin; 17. окастреване -вие, le recesepage, ébranchement *m.*; 18. окастреване -вие, *va.* recesepage, ébrancher; 19. ново посаждане -вие въ гора, le reboisement; 20. пакъ посаждамъ -виевъ гора, *va.* reboiser; 21. посаждане -вие на тирень редъ, le quinconce; 22. разсаждане -вие, l'arboriculture *f.*; 23. избрезене -вие по камани, *H. nat.* l'arborisation; 24. -вие (съ изобразенеа), *Minér.* arborisé, *adj.*

Дървовидень, adj. Bot. dendroïde.

— дѣлие, *sm.* la boiserie.

— дѣлка работа, *sf.* la charpente, [penterie *f.*

— дѣлство, *sm.* la charpenterie.

— дѣлецъ, *sm.* un charpentier, fendeur de bois *m.*, bûcheron *m.*; || *pop.* un palot, pacant *m.*

— лакъ, *sm.* touffe d'arbres, *f.*

— мѣрачъ, *sm.* mouleur de bois, *m.*

— сѣкчъ, *sm.* le billot. [le capricorne.

— сѣкча, *sm.* un bûcheron; || —, *insecte*,

— точень червей, *sm. insecte*, le perce-bois, ture ou man *m.*, man *m.*, artisan *m.*

— точецъ (брѣмбаръ), *sm. insecte*, le scolyte.

— точина (отъ трювъ), *sf.* l'anomie *f.*

Дървулекъ, sm. l'idole *f.*; 1. (за ботушы).

l'embauchoir *m.*; 2. (у вистъ), le mort; 3.

прѣправяемъ новъ — (на оржкѣ), *va.* remonter; 4. прѣправяемъ новъ —, le remontage.

Дръвче, sm. dit. l'arbrisseau, arbuste; || (задъ

столъ), l'antibois *m.*; || съ —, *Blas.* futé, *adj.*

Дръвоѣдецъ, sm. insecte, le xylophage.

Дръвцастъ, adj. boiseux; || Bot. ligneux.

Дръгла, sf. une mazette, rossinante *f.*, bourrique *f.*; 1. (слабъ конь), la rosse; 2. (за конь), le criquet; || *fav.* la 'haridelle.

Дръгливъ, adj. décharné.

Дръглясть конь, sm. le bucéphale.

Дръгнивъ, adj. Méd. scabieux.

Дръгнѣса, vr. pop. se gâter.

Дръжава (царица), sf. puissance *f.*, couronne *f.*, pouvoir *m.*; 1. (мѣлкѣ ѣ), le domaine; 2. (имотъ), le fonds; 3. (мошя), la propriété; 4. (земля), la terre; 5. (цифлижъ ѣ), maison rustique *f.*, ferme *f.*, campagne *f.*, métairie; || *Jur.* le tènement; 6. (ишя въ ржѣѣ на селянникъ), le franc-fief; 7. примѣрна —, ferme modèle *f.*; ||

скарване въ —, *Jur.* la nouvelleté.

Дръжавень, adj. puissant.

— господаръ, *sm.* un potentat.

Дръжавие, sm. le caractère.

Дръжавникъ (мошѣринъ), sm. propriétaire

d'un domaine *m.*, seigneur censier *m.*

Дръжавски, adj. fonceier; -ски, -èrement.

Дръжало, sm. l'anse *f.*, la prise, la poignée,

bois d'un fusil, *m.*; 1. (канъ ѣ), la 'hampe; 2

(на кърма), *Mar.* le timon, la barre; 3. (у

лопата), *Mar.* le taubour; 4. (на оржкѣ), crosse de fusil, *f.*; 5. (на ралица), le manchon; 6. (на станъ), *Tur.* barreau de presse *m.*; 7. глава на —, tête de cognée *f.*

Дръжалце, sm. dit. l'anette *f.*; || (за желѣзны писалки), le porte-plume; || (на оловно перо), le porte-crayon.

Дръжане (за тестеры, слѣтки), sm. la tenue; || промѣнявамъ -то на ржката съ върху цигулка, *va. Mys.* démancher; || промѣняване -то на ржката върху цигулка, le démanché. [un concubinaire.

Дръжанка, sf. une concubine; || който има —,

Дръжанчество, sm. le concubinage.

Дръжанъ (чисто), adj. bien tenu.

Дръжеливъ, adj. tenable, constant; || (за

опашка на живити), *H. nat.* prenant.

Дръжка, sf. le manche, la châsse, la mon-

ture; 1. (на климало), la brimbale et brin-

guebale; 2. (на махалце у часовникъ),

le coq; 3. изваждамъ -та на сачево, *va.*

démancher; || изваждане —, le démanche-

ment; || изваждаща, *v. imp.* il se démanche;

4. поставямъ — или чирень, *va.* emman-

cher; || поставяне —, l'emmanchement *m.*

Дръжникъ, sm. Jur. un bien-tenant; || (на

соколъ), un affaiteur; || (рѣмжъ), le re-

culement.

Дръжъ (ловецки выкъ), interj. Ven. velaut!

— ладя, *sf.* poisson, le rémora et -more *f.*

Дръжъ (у книги, слѣтки), va. tenir; 1.

(здраво), maintenir; 2. (на кжко конь),

renfermer; 3. (накъ), retenir; 4. (привис-

нато), balancer; 5. (съ ржѣѣ), manier; 6.

(на ржка соколъ), affaïter; 7. -са, *vr.* tenir,

durer, suivre, se posséder; 8. *fig.* se sou-

tenir, surpager; 9. (за), professer; 10.

(здраво), se maintenir; 11. (здраво на

мысль-та си), abonder dans son sens;

12. (о нѣщо), se tenir à; 13. (ѣко на мы-

слитъ си) persister dans; 14. (на връжъ

игла), branler au manche, *m.*; 15. (отъ),

rouler; 16. (къмъ вѣтърь-тъ), *Mar.* serrer.

Дръзливъ, adj. assuré.

— измамачъ, *sm.* un affronteur.

Дръзновенъ, adj. 'hasardeux; -но, -eusement.

Дръзнувамъ, vr. oser, se permettre, prendre

la liberté, aventurer, se 'hasarder, se ris-

quer, affronter.

Дръзостень, adj. généreux, libre, large, dé-

libéré; 1. osé, courageux, résolu, déterminé;

2. 'hardi, téméraire, entreprenant, aventu-

reux, outrecuidant et -cuidé, gaillard; 3.

бывамъ —, *vn.* avoir du toupet *m.*

— ловецъ, *sm. fam.* un perce-forêt.

Дръзостанвъ, adj. audacieux; -во, -eusement.

Дръзотна жена, sf. fig. une gendarme.

Дръзостно, adv. franchement, résolument,

'hautement, vertement, tête baissée; || *interj.*

ferme.